

Sólyom Sándor

Rögtönzések

„...nem is én,
a tollam fogja kezem...”
Takáts Gyula

Születésnapomon

Vita, si úti scias, longa est.
(Seneca)

A terített asztal öröme a múltba vezetett
s a poharak csengését is felitta a csend.
Egyedül vagyok az elmúlt évemmel
a mécses mellett, Senecát lapozom
s az egyik lapról kajánul rám nevet:
fiú, fiú most sem érted meg,
hogyan nem az évek száma,
csak azok hasznossága mérheti
fel, az emberi életet...
Persze...hasznos...de kinek...
mormolom és megadón karcolom
az eddigiek alá számát az elmúltaknak,
ám ügyelve, hogy a táblámon
még elég hely maradjon
a következő rovásoknak...

Hidoko levele

Cura fugit mero
(Ovidius)

Barátom So-Lyn, a kerted is sivárul
s ha vizet nem kap a bambusz is elszárad
s barnult levelei zokogva zizegnek,
csontváz-bokor már nem ad enyhelyet.
Ami egykor a kertednek dísz volt,
tüzelődde vált, másra sem jó.

Intő jel ez öreg barátom
s ezért ne fogyjon ki kancsódból a bor,
és azért se, mert Ovid is megmondta:
«*a bortól menekül a gond!*»
Ha már a szorongásod is elhagyott,
nyiss ajtót, mert érkezem...igen
én...és nem a fuvolás-lányok!

Levél a párnámon

So-Lyn szerelmem, elhagyalak,
így és most...Tudom bele rokkankok
ebbe én is...de mégis...
Tudom minek tartasz, de azt is,
hogy szerelmem túl sok volt Neked
s úgy birtokolt, mint egy Ming-kori vázát,
az ecseted sem engedve hozzád,
időt sem hagyva írásra, rajzra...

Sokszor elmondtad: legszebb alkotás
a szerelem...lehet, de nem az igazi,
hisz csak kettőnknek okoz örömet...
és csak akkor lesz majd azzá,
ha az ekkor keletkezett versek
mások lelkét is megtalálják.

So-Lyn, tudd elengedni az elmenőt,
hisz emléke úgyis veled marad
s ha boldog voltál vele, visszatér
versedben, rajzodban kezedet fogva,
hogy érezzed önzetlen szerelmét.
Ha rossz volt vele, a múlt évek
porrá őrlik, mint lehullott levelet...
Tudom, így lesz, mert az Ég akarja!
(és Hidokod lesz So-Lyn Holdja.)

Debreczeny György

megigézi majd az oroslán

aranyhíd ezüsthíd
és a szomorúság hídja
örök öröm és isteni szél
görbe tőr buzogány és hurok
az istennő testén holttestfuzérrel
díszített elefántbőr

embercsontból faragott tündérek
vért isznak és emberhúst esznek
s a fekete földanya
egy óriás fejét tartja kezében
drágakövekkel kirakott
fekete és fehér szobrokon
üvegpasztából készült
széles nyitott szemek
és ezüstpupillák

a háromélű kettős jogart tartja
egyikük a három közül
elefánt jön
és elhárítja az akadályokat
készülődik a tánc ura
nincs járt út amely őhozzá vezet

ó mudrák mantrák mandalák
fehérbe öltözött
növel ölelkezik a fényességes
lépcsők által jut a profán világból
a szakrális világba

a császár kedvenc elefántjának
sírja fölött őrtorony épült
falba épített agyarak díszítik
de a galamb a bagoly
és a két tarka kutya
szemeikkel éberen figyelnek
a herceg küldöncei ők
s az asszír dombormű faragóját
megigézi majd az oroslán
ninive nőstényoroslánjának
méltóságteljes pusztulása

Farkas András

Ez Ő

Ez Ő. Csak visszajár. Pedig szerelmünk végtelen.
Nem kell hozzá, hogy itt legyen. Akkor is szeretem.
Sajnos az idő vasfoga, a porladás, a korhadás,
a fizikokémia, a szellemjárás terhe, izotóphasadás,
pusztítja arcát, ami így is lenyűgöz. Magával ragad
sok emlék, mi összeköt, a közös gyermek, a tervek,
mindezt felülírta a könnyörtelen élet, mikor nincs
remény, csak kincs a szívben, egykor talán még
egyek lehetünk, gombamicéliummal burkolva.
A bűneinket nem felsorolva, a megbocsátást
nem gyakorolva, a zen-Buddhista tértelen egén,
lovagolva a végtelen semmijén, az értelem sivár
kagylóival nem törődve. Te gyenge értelem!
Ok-okozat-fertelem. Mit szívod ki a velónket?
Erőltetni úgysem lehet, mi nincs, csak borongva,
romokban tolongva, kérész életünk kulcsait
elrejtve, bezárva minden érzékünket, egymásra
koncentrálunk, a halál utáni létre. Nem megyünk
lépre, mert az őstapasztalat megvéd. Szeretnéd
a tántorgó nyugalom remegését? Adj egy jelet,
Tied leszek, transzcendens keresésed vérem
veszíténé. Vélem, penészes csontjaimon kívül,
a dudvalepett kromoszóma, kikelet, kietlen,
kelletlen borzasztóan vágyott találkánk lesz.
Mert lenni kell mindannak, amit elvett a sors.
Lennie létnek. Könyörögve kérlek, tarts ki!
Megyek utánad.